

stojnske, kateri so Dežman, Kromer in Kaltenegger ugovarjali, in tržiške, zoper katero se je glasilo sporočilo deželnega odbora. V Postojni je bil gosp. Fr. Kotnik izvoljen z 135 glasovi izmed 139 volilcev, in kdo bi bil mislil, da bo proti tej skozi in skozi pravilni volitvi kdo le besedico črnil! Vendar sta Dežman in Kromer jahala kljuso zvijač, katerih poln je tisti protest vrhniške občine bil, v katerem so celó 4 mrtvi podpisani in eden, ki živi, pa tega pisma nikoli ni videl. Pravijo, da duh „nekdanjih poslancev“ Obreze in Muleja se je vkradel v to pismo, ki ga je izdelal mož, ki še zdaj v 9. šolo na Vrhniki hodi. Pismo nosi bi za svoj „postbüchel“ ne mogli boljšega gradiva najti, ko je modrost tega vrhniškega protesta. Svetec in še posebno poročevalec dr. Costa sta protest in pa naskoke Dežmanove in Kromerjeve tako na šalo stavila, da smeha ni bilo ne konca ne kraja. Konec pravde je bil ta, da je bila volitev Kotnika potrjena z veliko večino, s katero je glasoval tudi baron Conrad. — Pri pretresu volitve dr. Gausterja si Dežman ni upal več na oder; poslal je namesti sebe drobnega gosp. grofa Thurna, da je za Gausterja pol ure otrobe vezal, in njemu na pomoč je priskočil sopet Kromer. Čudili smo se, da mož „pravice“, to je, mož sodnije si je upal volitev zagovarjati, o kateri so že davno vrabci po strehah čivkali, da je vsa puhla in krivična; še bolj pa smo se čudili temu, da je dr. Gauster, ki je vendar najbolje vedel, da je volitev njegova prava „Fehlgeburt“, še v Ljubljano prišel obljubo delati!! Poročevalec dr. Costa je vse ugovore sopet tako „ad absurdum“ djal in vse fikcije tako izvrstno pobil, da ne cemperca ni ostalo več na „poslanstvu“ Gausterjevem. Z veliko večino je bil Jan. Murnik za poslanca potrjen. Gosp. Jagrič pa naj za prihodnje se uči, kako se mora ces. komisar obnašati, da ne preskoči vojnic svojega službovanja.

Zbor goriški.

Začel se je zbor 20. dne t. m. po cerkvenem obhajili ob 11 $\frac{1}{4}$ uri dopoldne. Poslanci so bili vsi pričujoči. — Baron Pino predstavi popred samega sebe kot cesarskega komisarja, potle poslanca grofa Coronini-a kot deželnega glavarja in kot namestnika njegovega dr. Pajerja; obakrat je govoril v obeh jezikih. Storiši navadno svečano obljubo spregovori glavar Coronini v italijanskem jeziku. Glavne misli, ki jih je razvijal, so: Izražanje veselja in zahvale za ljudsko zaupanje, ki ga je posadilo na prvo mesto v deželi; obljuba, da mu bo de škrb za pospeševanje deželnih interesov; skliceval se je na principe leta 1789.; razvijaje „svobodo, enakost in bratovstvo“ rekoč, da je to načelo ravnokar prekoračilo vso Evropo, imel je priliko, poudariti svobodo v Avstriji, češ, da so nam še celó Francozi za-njo zavidni (!); dalje omeniti neslogo med raznimi avstrijskimi narodnostmi, ktera je kriva, da se država ne more konstituirati (?); kar se tiče goriških dveh narodnosti, je poudaril potrebnost edinosti v obnem delovanji; govoreč o principu bratinstva je omenil prusko-francosko vojsko in kako da mogočnjaki državljane dveh najbolj omikanih narodov v mesnico gonijo itd. Po tem je ogovoril ob kratkem slovenske zbornike po slovenski (govori pa slabše ko baron Pino; tem gladkejše mu je tekla italijanščina); slednjič je napeljal (zopet v ital. jeziku) poslance, da so zaklicali Njih Veličanstvu trikrat „eviva“ in „živio“. — Na to je pozdravil vladni komisar v obeh jezikih poslance in obetal, da si bo prizadeval njihovim željam in deželnim koristim ustrezati. Po vsem tem je prišlo na vrsto či-

tanje lastnoročnega cesarjevega pisma v obeh jezikih. H koncu, ko so še vsi poslanci glavarju v roke segli, je napovedal on dnevni red za danes popoldne ob 5. uri. Glavni predmet: potrjevanje volitev. — Omembe vredno se mi zdi v letošnji začetni seji to dvoje: Prvič, da je cesarski komisar skor vse, kar po italijanski, tudi po slovenski povedal, in da je tudi deželni glavar v slovenskem jeziku govoril; drugič, da ni bilo nikjer ne med poslanci ni enega bodi-si pohvalnega, bodi-si grajavnega klica slišati.

V popoldanji seji potrdile so se brez ugovora vse volitve. Zastran lastnoročnega pisma a cesarjevega je nasvetoval poslanec Črne: naj bi se izročilo pismo posebnemu odseku, ki bi imel nalogo pripraviti adresno. Dottori nasproti je nasvetoval tako-le: Pismo cesarjevo vzame zbor na znanje in dene za eno prvih prihodnjih sej volitev poslancev za državni zbor na dnevni red; češ, da to bode najprimerniši odgovor Njih Veličanstvu. Černe (v italijanskem jeziku) je spodbijal Dottori-ev predlog in razlagal svojega, rekoč, da se spodobi cesarju v imenu ljudstva odgovoriti in da je potrebno, da zbor svoje želje vladarju razodene itd. To „priložnost je ponudil“ tudi poslanec Matija Dolijak za svoj prvi slovenski (?) govor, iz katerega so poslušalci le toliko razumeli, da „kedar ima cesar potrebo, vabi nas na Dunaj“ in pa, da je podprl Črnetov predlog. Glasovalo se je najpred o Dottori-evem nasvetu; vzdignili so se za-nj vsi poslanci na levi (laški), Slovencev nobeden. Glavar grof Coronini, ko to vidi, vstane in naklone zmago Lahom. Po tem takem je gotovo, da v našem zboru adrese ne bo, in da se bosta poslanca za na Dunaj volila; ali ktera dva — to jje vprašanje, krog katerega se zdaj vse misli naših zbormikov sučejo.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz francosko-pruskega bojišča. Strašamske bitve so bile 14. 16. in 18. t. m. med Francozi in Prusi pri francoski trdnjavi z imenom Mec. Kresali so se vse te dni skoraj po celi dan. Francoska vojska, pod maršalom Bazênom se je hotela od Meca nazaj umakniti proti Parizu, a Prusi so ji skušali pot prestreči in za to so se pokali. Nazadnje so Prusi, ki jih jje veliko več, skoraj še enkrat toliko, kakor Francozov, premagali in Bazêna nazaj na Mec vrgli, ter ga ondi tako od vseh strani zaprli, da je zdaj od Pariza čisto odtrgan. Ker so se oboji jako hrabro držali, so bile zgube v teh bitvah na obeh straneh strahovite. Kakor Prusi trdijo, zgubili so oni 40.000, Francozi pa 50.000 mož mrtvih in ranjenih. Francozi pa pravijo, da so jih Prusi še več zgubili. Zmagoviti Prusi se pomiikajo zdaj z dvema vojskama proti Parizu. Tudi druga francoska vojska, ki se je okoli Chalona (Salona) zbirala, gré nazaj proti Parizu, kjer se zdaj na vso moč pripravljajo za brambo zoper Prusa. Podoba je tedaj, da se bo pred Parizom odločevala osoda tega neizrečeno krvavega vojskovanja. S tem se tudi odloči osoda Napoleonova, ki začeni vojsko gotovo ni mislil, da si morebiti sam koplje jamo.

Listnica vredništva. Gosp. Kr. v Pl. in gosp. Z. v S: danes nikakor ni bilo mogoče, drugi pot gotovo.

Kursi na Dunaji 23. avgusta.

5% metaliki 56 fl. 10 kr.	Ažijo srebra 1123 fl. — kr.
Narodno posojilo 65 fl. 40 kr.	Napoleonori 9 fl. 99 $\frac{5}{10}$ kr.